

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/139/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117213665
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117213665.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., IČO: 24785199, so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Jilemnického 30, Martin proti žalovanému: F. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K. XXX, štátnemu občanovi SR, o zaplatenie XXX Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 412 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 412 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca požiadal súd, aby žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu XXX Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 688 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Provident Financial s.r.o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa XX.X.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička v sume XXX Eur. Žalovaný sa pôžičku zaviazal splácať v pravidelných týždenných splátkach vo výške XX,XX D. podobu XX týždňov. Posledná splátka bola splatná XX.X.XXXX. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť okrem istiny úveru, aj úroky a celkové náklady spojené s úverom. O XX.X.XXXX uzavreli zmluvné strany aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa Provident Financial s.r.o. zaviazal poskytnúť žalovanému službu špecifikovanú v čl. I uvedenej zmluvy a žalovaný zaviazal zaplatiť odmenu za službu vo výške B. Eur v pravidelných týždenných splátkach vo výške X,XX D. po dobu XX týždňov. Celková výška pravidelnej splátky titulom oboch zmlúv tak predstavovala XX,XX Eur. Žalovaný porušil povinnosti z oboch zmlúv a uhradil splátky len v sume XXX,XX Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX postúpila spoločnosť Provident Financial s.r.o. svoju pohľadávku proti žalovanému vrátane príslušenstva na žalobcu, o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky. Žalobca si uplatňuje z titulu zmluvy o úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru sumu XXX Eur, a zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, napriek tomu, že mu bola doručená dňa XX.XX.XXXX s prílohami a výzvou na vyjadrenie k žalobe.

3. Žalobca podaním zo dňa XX.X.XXXX zobral žalobu späť ohľadom nároku zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru, teda v časti o zaplatenie sumy XXX Eur a trval na tom, aby bol žalovaný zaviazaný

zaplatiť mu titulom nároku na istinu a na úrok sumu XXX Eur s úrokom z omeškania vo výške X % ročne zo sumy B. Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia.

4. V prejednávanej spore súd podľa § 297 písm. b/ Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) verejne vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože bolo možné vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

5. Súd rozhodol na základe listín obsahnutých v spise, a to výpisu z obchodného registra, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.X.XXXX, dodatku k zmluve o zabezpečení splátok úveru zo dňa X.X.XXXX, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, výpisu splátok a úhrad, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX vrátane podacieho hárku, predžalobnej výzvy vrátane podacieho hárku, písomného podania žalobcu zo dňa XX.X.XXXX.

6. Dňa XX.X.XXXX uzavrel Provident Financial s.r.o. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver v sume XXX Eur. V zmluve je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou XX,XX % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške XXX,XX Eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou XXX,XX Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú RMPN vo výške 70,38 %. Celková čiastka, ktorú je zákazník povinný zaplatiť Providentu na základe zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu, predstavuje sumu X.XXX Eur. Priemerná hodnota RMPN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavuje 48,52 %. Žalovaný sa zaviazal splatiť dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je XX,XX Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je XX,XX Eur. Úver bol poskytnutý na dobu XX týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Pokiaľ ide o spôsob plnenia zmluvy, v zmluve je zaškrtnuté políčko „E. režim“, ktorý znamená, že klient podpisom zmluvy potvrdil prevzatie celej čiastky úveru a zaviazal sa splácať splátky osobne v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky vkladom na účet Providentu, pričom splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

7. Dňa XX.X.XXXX uzavreli Provident Financial s.r.o. ako poskytovateľ so žalovaným aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe nej sa žalobca ako poskytovateľ, zaviazal, že žalovanému ako zákazníkovi za odmenu bude počas platnosti tejto zmluvy pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý mu bol poskytnutý na základe uvedenej zmluvy o úvere a to v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru, spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný sa zaviazal poskytnúť potrebnú súčinnosť s tým, že prevzatie peňažnej hotovosti sa uskutoční v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo na inom mieste, určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou zmluvných strán. Žalovaný sa zaviazal, že za poskytnutie tejto služby zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 412 Eur v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 6,86 Eur a poslednú splátku vo výške 7,26 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy.

8. Z výpisu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný zaplatil v prospech Provident Financial s.r.o. splátky v sume 3 x 5 eur v dňoch XX.X.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, v sume XX D. dňa XX.XX.XXXX, v sume X D. dňa XX.XX.XXXX.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávky vrátane podacieho hárku vyplýva, že pôvodný veriteľ Provident Financial s.r.o. postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX ako postupca pohľadávku proti žalovanému uplatnenú v tomto konaní na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené oznámením zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré bolo zaslané dňa XX.XX.XXXX poštou na adresu žalovaného ako vyplýva z predloženého podacieho hárku.

10. Predžalobnou výzvou zo dňa X.X.XXXX žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu, ktorý vyčíslil na XXX,XX D. najneskôr do X.X.XXXX, pričom výzvu mu odoslal dňa X.X.XXXX.

11. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

12. Vzhľadom na podanie žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, ktoré súd podľa obsahu vyhodnotil v porovnaní so žalobným petítom ako čiastočné späťvzatie žaloby súd podľa § 145 ods. 2 CSP výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 412 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 412 Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia zastavil. Žaloba bola vzatá späť čo do odmeny v sume 412 Eur za službu zabezpečenia splátok úveru podľa zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.X.XXXX, a preto sa súd týmto nárokom už nezaoberal.

13. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa XX.X.XXXX bola medzi Provident Financial s.r.o., a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere je upravená v ust. § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok Provident Financial s.r.o. ako veriteľa poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi úver v dojednanej sume, a záväzok žalovaného vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s dojednanou odplatom. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. XXX/XXXX Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpísaním podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmlúv používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní tovarov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol úver právny predchodca žalobcu v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jeho označenia v zmluve o úvere menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V tomto smere súd považuje za nedostatočný údaj v zmluve o termíne konečnej splatnosti vymedzený slovným spojením: "termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy,,". Zákon v citovanom ustanovení rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Zákonodarcu požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť, resp. vypočítať z iných ustanovení zmluvy (z počtu splátok, dátumu uzavretia zmluvy). V čase uzavretia zmluvy nič nebránilo veriteľovi zmluvu pripraviť tak, aby v ňom bol určitým, celkom jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom uvedený termín konečnej splatnosti úveru uvedením jednoznačného dátumu. Ak spotrebiteľ bez (nie jednoduchého) matematického výpočtu nemôže posúdiť, dokedy bude úver splácať, nemôže riadne posúdiť pred uzavretím zmluvy rozsah svojho záväzku. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy (teda uviesť konkrétny dátum konečnej splatnosti) bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, ku ktorým sa tunajší súd prikláňa, pričom všeobecné súdy na takomto výklade citovaného ustanovenia zotrvali ako vyplýva z novej judikatúry, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa 25.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 15.8.2017.

15. Súd ďalej zistil, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia predmetných zmlúv. V zmluve

je uvedená celková výška týždennej splátky a počet splátok, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Na uvedenom nemení nič ani to, že spotrebiteľ si môže po uzavretí zmluvy dodatočne vyžiadať výpis z účtu v podobe amortizačnej tabuľky, ktorá obsahuje informácie o splátkach, pretože zákon jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala predpísané náležitosti. Povinnosťou dodávateľa je uviesť celkovú výšku splátky a jej rozčlenenie na jednotlivé zložky. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom však bola už viackrát judikovaná súdmi vyššej inštancie než sú okresné sudy (napr. v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 19/2012 zo dňa 12.3.2013, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.6.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 1.12.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/36/2017, 6Co/551/2016, 4Co/263/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.3.2016, sp. zn. 23Co 263/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/172/2016 zo dňa 24.5.2016). Súd sa k tejto ustálenej súdnej praxi prikláňa. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Na takomto výklade citovaného zákonného ustanovenia súdy zotrvali, ako je to zrejmé z novej judikatúry (napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 245/2017 zo dňa 7.11.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4Co 70/2017 zo dňa 5.10.2017). Pokiaľ tieto náležitosti budú uvedené v zmluve pre spotrebiteľa to má význam z hľadiska toho, že bude vopred informovaný o stave splatenia úveru čo do istiny, a čo do úrokov a poplatkov ku konkrétnemu dátumu v budúcnosti, ku ktorému by sa spotrebiteľ rozhodol predčasne splatiť úver, pretože ak spotrebiteľ využije toto právo, je povinný zaplatiť úroky len do predčasného splatenia úveru.

16. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa X.XX.XXXX sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Birovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol tak, že

1. Článok 10 ods. 1 a 2 Smernice v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že :- Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči,- nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.

2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

3. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

4. Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. V článku 10 ods. 2 písm. c/ Smernice je stanovené, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere, no podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nie len dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Kým článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje,

že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná fyzická osoba a žalovaným súkromná právnická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť iba k jednému záveru, a sice, že v zákone č. 129/2010 Z.z. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchyľil, a zákon č. 129/2010 Z.z. schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Zákon poskytuje teda spotrebiteľovi širšiu mieru ochrany spotrebiteľovi. Ustanovenia § 9 ods. 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. nadobudli účinnosť 11.6.2010, a sudy už viac rokov konštantne judikovali, že v prípade absencie vymedzených zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Takýto výklad by bol zároveň v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a výrazne by narušil princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez). Z týchto dôvodov už Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/92/2017-63 zo dňa 20.9.2017, sp. zn. 4Co 120/2017 zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017 tiež uzavrel, že napriek rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15, po konštatovaní neprípustnosti priameho účinku Smernice v spore medzi jednotlivcami a aj po zohľadnení eurokonformného výkladu, súd nemôže tolerovať absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Zo všetkých uvedených dôvodov sa súd nemôže prikloniť k uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, v zmysle ktorého vychádzajúc z právnych záverov vyjadrených v citovanom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie najvyšší súd dospel k záveru, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Takáto interpretácia citovaného zákonného ustanovenia by odporovala zákazu eurokonformného výkladu contra legem, princípu právnej istoty, princípu zákazu retroaktivity.

17. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje uvedené podstatné náležitosti, podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca od žalovaného teda nemôže požadovať žiaden úrok z úveru a ani poplatky (poplatok za garantovanú službu). Žalobca má nárok iba na vrátenie istiny úveru. Žalobca v žalobe uvádzal, že žalovaný veriteľovi titulom úveru uhradil celkovú sumu 876,08 Eur, ktoré tvrdenie žalobcu žalovaný nerozporoval a preto ho súd považoval za nesporné. Tieto úhrady žalovaného pokryli celú istinu úveru 800 Eur. Je teda zrejmé, že ku dňu vyhlásenia rozsudku nemal žalovaný voči žalobcovi titulom predmetnej zmluvy o úvere neuhradený peňažný dlh.

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd po vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení za použitia citovaných ustanovení právnych predpisov výrokom II. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Konanie bolo zastavené v časti o zaplatenie sumy 412 Eur z dôvodu, že v tejto časti žalobca vzal žalobu späť a netvrdil, žeby tak spravil pre správanie sa žalovaného, a žalobca nesie procesnú zodpovednosť na zastavené konania v tejto časti a má povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania, a žaloba bola zamietnutá vo zvyšku, teda v časti o zaplatenie sumy 276 Eur, čo predstavuje úspech žalovaného, a nárok žalovaného na náhradu trov konania. Žalovaný má za použitia zásady úspechu a zásady zodpovednosti za zastavenie konania potom podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP právo proti žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, žeby žalovanému vznikli trovy konania, súd výrokom III. žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.